

Hej på dej! Olemme nääs, nääs olleet Affenanmaalla. Terveiset koko sahtikansalle!

No jeps! Matka tuli tehtyä ja eikä siitä sen enempiä. Ainoastaan voisin paria yksityiskohtaa tarkentaa eli ...kaikki alkoi siitä, kun...

Saavuimme 30.9 perjantaiamuna Turun satamaan. Kukin omalla tyylillään; pikkubussilla, junalla, henkilöautolla. Kaikki kuitenkin saapuivat hyvissä ajoin. Itse saavuimme niin hyvissä ajoin, että sataman ovet olivat vielä säpissä ja jouduimme odottelemaan oven takana. Matkaan lähti 26 kaunista ja rohkeaa. (Yksi rohkea tuli illemmalla perässä lentämällä). Matkatavaroille oli varattu 2 hyttiä ja yhtäkkiä melkein kaikki ihmiset muuttuivat matkatavaroiksi. Jokunen pakaasi lähti ajelehtimaan ravintolaan. Matkatavararavintolassa oli tarjolla: yllätys, yllätys, SAHTIA. Taisi olla Hannun ja Marjokaisan sahtia ainakin. Siellä oli joku ihmeellinen muki, mistä piti imeä niin kovasti, että silmät pullistui päästä. Siellä oli yksi sellainen Timo, nääs tuolta Tampereelta päin nääs, mutta lähtöjään Isojoelta, jota myöhemmin kutsutaan nimellä Käsityöläinen ja joka oli tosi vikkeläsorminen. Käsityöläinen oli tullut junalla Tampereelta, samassa seurassa Arjan ja Jussin ja yhden Tarjan ja Tapanin seurassa. Kyllähän sen tietää, ettei siinä matkalla ainakaan raittiimmaksi tule. Laitetaan muutama merisolmullinen vauhtia lisää, ettei tästä tulee kirjaa kirjeen sijasta, sillä Turku näkyy vielä. Jossain välissä kävimme myös ruokailemassa ja tähän kattaukseen kuului vapaa viinin ja oluen nauttiminen. Kaikki olivat ihan siivosti. Ruokailun jälkeen joku oli hytissä unta vetämässä, esim. Ilkka. Jonkun matkalaukku oli Ilkan pään vieressä ja toinen jaloissa ja sängyn etureunalla 5 ihmistä istumassa ja mölyämässä ja vastakkaisella puolella toinen mokoma ja jokunen meni vaan edestakaisin muuten vaan. Ei häirinyt viattoman unta. Tosin Ilkka oli lähtenyt kotoaan varmaan klo 4.00 aamusella. Aina pienet nokoset piristää.

Saavuimme Maarianhaminaan. Meitä oli bussi odottamassa ja se vei meidät Adlon-hotellille. Kaikki majoittuivat huoneisiinsa. Olimme mukavasti kaikki saman käytävän varrella. Illalla meillä oli ruokailu pizzeriassa, jossa oli isot annokset ja aika huono palvelu. Omistaja oli alakynnessä siinä paikassa, koska hänen mielestään olimme tervetulleita ja eikä nyt niin kiirus pitänyt olla pois, mutta henkilökunta oli vähän toista maata. Mokko naamaan ja ulos! Monsieur Lentokone saapui lentokentältä kapsäkkeineen tänne ja sai ruokaakin pitemmittä puheitta. Vatsat olivat täynnä vaan pää ei. Lähdimme takaisin hotellille päin (vajaa kilometri matkaa kaiketi). Maarianhamina on aika hiljainen kaupunki tähän aikaan vuodesta ja eikä siellä montaa menopaikkaa ole. Meidän hotellimme alakerran baari taisi olla sen kaupungin vilkkain kapakka. Sehän kylläkin sopi meille ja oli se kätevää; välillä kävimme huoneissamme ja välillä baarissa ja sitä rataa. Jossain vaiheessa iltaa päätimme olla kartanpiirtäjiä Maijan kanssa. Materiaaliksi valitsimme nahkan ja se sattui olemaan Jaskan vatsanahka. Maijan laukusta löytyi 2 piirtoheitinkynää, onneksi erivärisiä. Sen kartan perusteella taisi löytyä vain napapiiri, mutta hauskaa oli. Hyvät olivat Jaskan tatskat. Ulla (hän oli järjestänyt majoitukset, ruokailut ym.), joka oli viikkoja huseerannut kaiken sujumisen puolesta, päätti vihdoinkin rentoutua. Kyllä Ulla ottikin rennosti ja hyvä niin. Tehän ette kaikki tunne Ullaa, mutta sanotaanko sillä tavalla, että jos nekin, jotka eivät ole olleet läsnä missään meidän tilaisuuksissa, tulisivat niihin, he heti tietäisivät, kuka Ulla on. Vaikkei Ullaa näkyisi, kyllä kuuluisi. Vai mitäs sanot, Ulla? Baarissa esiintyi trubaduuri, joka oli sellainen helposti katseltava. Kyllä sitä katseltiinkin naisvoimin. Lucy oikein parkkeerasi trubaduurin lähelle, ettei vaan mikään mene ohi esityksestä. Välillä laitettiin jalalla koreasti. Minäkin tanssin eri uroksien kanssa ja mikä meno, mikä veto, mikä lento. Minä tunsin olevani hento. (Ami Aspelundin laulusta: Apinamies) No joo! Baarissa oltiin tappiin asti. Kuinka se kello jossain vaiheessa iltaa, tai yötä, sujahtaa niin vankan vikkellästi eteenpäin? Aika kuluu ihan siivillä. Meillä oli 4-hengen pienet jatkot yhdessä huoneessa, jossa asui myös Ilkka. Taas se Ilkka veteli unta palloon, eikä kuullut mitään. Päätimme varmuuden

vuoksi siirtyä huoneen kylppäriin jatkoille, mutta siellä oli aika ahdasta. Hetken aikaa (mikä on kyllä suhteellinen käsitys) olimme siellä ja sitten tutumaan, että päästäisiin aamulla ylös.

Aamiaiselle herätys! Ulla poltti paahtoleipänsä, mutta onneksi ei Maarianhaminan VPK tullut paikalle. Oli savua ilman tulta. Bussi saapui sovittuun aikaan ja niin mekin. Meillä oli opas mukana, joka valaisi tietämystämme Ahvenanmaasta. Poikkesimme vanhalle museoalueelle, heidän Seurasaarensa, jossa oli myös juhannussalko. Kaikilla niillä tavaroilla, mitä siellä tangossa on, on tietty merkitys. Niitä ei ole laitettu sinne ihan noin vain miten sattuu. Jussi soitteli täällä vellikelloa, mutta ei silti ruokaa näkynyt.

Tutustuimme myös Stallhagenin panimoon. Siellä oli saksalainen oluenkeittelijä. Saimme maistaa ainakin 3 eri olutta ja pääsimme panimokierrokselle. Ahvenanmaalainen olut valmistetaan näin: Heitetään hiivat suuhun ja mennään kellariin käymään! Hotellimme baarissa oli myös Stallhagen-panimon tuotteita myynnissä ja kyllähän me sitäkin joimme ja kannatimme paikallista panimoa. Matka jatkui! Meillä oli kahvitauko voileipineen yhdessä kahvilassa, jonka nimeä en nyt äkkiseltään muista. Kyllä maistui hyvältä. Marjokaisa oli saanut järkättyä käynnin Tjudöön viinitilalle jotenkin, vaikka Ullalle oli sanottu, etteivät he ota enää vierailijoita vastaan lokakuussa. Sama sen väliä! Sinne singahdettiin. No sielläkin oli maistiaisia. Toki hintakin oli 17 €hengeltä, niin kai siihen jo jotakin kuuluikin. Kävimme heidän tehdashallissaan, jossa oli aivan valtava omenapuristin. Kaveri kertoi juttuja ja yht'äkkiä hän nappasi Tuulan siihen puristimen liinan sisään ja halasi Tuulaa. Oli aika hauska, kun tuli sellainen positiivinen hyökkäys niin yllättäen. Ei ollut kovin vakavamielinen esittely. Jossain vaiheessa esittelyä Maijakin pääsi samaisen kaverin halaukseen. (Ja kyllä Maija siitä muisti mainitakin aika monta kertaa. Tämä ei tarkoita, että olisin kateellinen). Marjokaisa alkoi tässä vaiheessa vaikuttaa aika sairaalta. Olo vain paheni koko ajan ja eipä Marjokaisaa paljoa näkynyt tulevan illan aikana. Matka jatkui kohti majapaikkaa. Kaiken kaikkiaan kiertoajelu oli oikein kiva ja tulihan nähtyä sitäkin kolkkaa kotimaasta. Ajatelkaa, sehän oli kotimaan matkailua! Ihan vaan varmuuden vuoksi kysyin lähtiessä Turussa Viking Linen lippupalvelusta, että käytetäänhän Ahvenanmaalla myös euroa? Yksi moka tällä maakunta-ajelulla oli ja se oli se, ettei tajuttu oikein ottaa juomia mukaan. Väki alkoi olla jo hieman kärttyistä. Olemme tottuneet siihen näillä seuran matkoilla, että on ollut oma bussi mukana ja kaikki tykötarpeet ovat olleet käden ulottuvilla. Oppia ikä kaikki ja siitäkin ”kriisistä” selvittiin. Saavuimme hotellille ja ajattelimme lähteä uuteen kylpylään, Marienbadiin. 7 meistä otti taksin pyrstön alle ja menoksi. Kylpylä oli vielä auki, mutta uimaan ei enää päässyt. Jaa, no ei sitten. Lähdimme lampsimaan rantaa pitkin kohti hotellia. Maija ilmoitti menevänsä mereen uimaan. Hrrrr! Aikamme käveltyämme tuli uimarantakin vastaan. Ei se kylmää voinut olla, koska siellä oli sorsiakin uimassa. No oli se! Minä kävelin paljain jaloin hiekalla ja sekin tuntui jo kylmältä. Maija, Matti ja Harri olivat tulirohkeita ja menivät uimaan. Mieli ja ruumis virkistäytyneenä jatkoimme matkaa kohti hotellia. Sielläkin oli uima-allas ja sinne päätimme mennä. Saavuimme perille klo 18.00, jonka jälkeen uimaan ei enää päässyt. Ei mennyt ihan putkeen uimisen osalta. Eikä me varmaan olisi oikeasti haluttukaan mennä uimaan. Tähtimerkit olivat sellaisissa asemissa, että joo. Nälkä kurni vatsassa ja illaksi oli luvassa ruokailu Hotelli Pommernissa, joka oli tasokkaampi paikka kuin perjantain pizzeria. Pommern olikin melkein nurkan takana. Aluksi saimme kalakeittoa, jossa oli pippuria aika paljon. Toisessa päässä pöytää oli vetokin siitä, kenellä on eniten pippureita. En tiedä, kuka voitti. Sitten saimme pääruoan ja söimme hyvällä halulla ja kukaan ei hätistellyt meitä täältä pois. Sopivassa vaiheessa taasen takaisin hotellille ja sama ralli jatkui. Jotkut menivät jo kymmenen korvilla yöpuulle, eikä siinä auttanut houkuttelut sun muut. Uni voitti! Etelä-Pohjalainen Pekka kertoi meille, minkälainen on oikea suutelutekniikka: Pään pitää olla 15 astetta länteenpäin. Tietäkää se sitten! Matti täytti vuosia ja trubaduuri lauloi hänelle onnittelut. Ja sitten loppuillan Matti olikin tanssilattialla pyörittämässä naisväkeä. Baarissa oli suorastaan ahdasta. Nyt joimme antaumuksella Stallhagenin tuotteita, koska nyt se panimo tuntui jo ”melkein omalta”. Ilkka testaili Ålvadosta, jota oli myös maistanut Tjudöössä. Hinta oli vaan tuplaantunut Maarianhaminaan

tullessa. Älvados on niin kuin Calvados, mutta nimen täytyy olla eri. Onhan se toki eri tuotekin. Ilta sujui joutuisaan. Jossain vaiheessa aika iso joukko oli kerääntynyt minun ja Pekan huoneeseen. Kävin repimässä Soilin vastapäisestä huoneesta myös joukkoon kummaan. Ei hän hirveästi hangoitellut vastaan, vaikka olikin jo unten mailla. Minua alkoi ramaisemaan niin kovasti, että oli pakko mennä nukkumaan. Porukka siirtyi vastakkaiseen huoneeseen eli Maijalle ja Soilille. Yö oli kuulemma jatkunut aamuun asti ja siellä oli pidetty hauskaa, muita silti häiritsemättä.

Aamusella porukka käveli ulkosalla ja jokunen oli eksynyt merimuseoon. Museo oli hieno. Kannattaa käydä sekin paikka katsastamassa. Hotelli jäi hyvään kuntoon, kun lähdimme pois. Bussi nouti meidät ja vei satamaan. Joku huomautti, että Ilpolla on aika iso vatsa. Siihen Ilpo tyytyväisenä vatsaansa hieroen: ” Kallis kasvattaa, mutta komia katsella”. Laiva tuli satamaan ottamaan kyytiläisiä ja kotimatka voi alkaa. Panostimme taas ruokailuun ja istuimme koko sallitun ajan ravintolassa. Osalla porukasta oli auto odottamassa satamassa, joten sen mukaan piti toimia. Muutenkin meno oli vähän rauhallisempaa. Marjokaisakin oli hytissä koko ajan nukkumassa, käväisi vaan pikaisesti syömässä. Hän oli viikon sairaana tämän matkan jälkeen (flunssassa). Eipähän sillekään mitään voi, jos sairastuu. Olisi kuitenkin kivempi kotona sairastaa. Olihan siellä laivalla tanssiakin, mutta en minä ainakaan parketilla käynyt. Luultavasti Taisto on ollut siellä pyörähtelemässä.

Satamassa oli jäähyvästien aika. Kivaa oli koko rahan edestä. Nyt vaan sitten miettimään uusia kohteita. Yksi ehdotus oli Viipuri. Miettikää, mikä olisi toteutettavissa oleva kohde. Prahaakin on monena vuonna ehdotettu, mutta lähtijämäärä on ollut kovin pieni. Se matka vaatisi vähän enemmän (p)rahaa.

Muita asioita:

Tampereen Tummien Oluiden Tori –TOT on peruttu. Sen tilalle tulee Pienet Panimot, Suuret Oluet-tapahtuma. Ajankohta on 20-21.1.2006. Paikkana Tampereen Tullikamarin Pakkahuone ihan rautatieaseman vieressä. Lisätietoja saa numerosta 050-5594013, joka on Pekka Kääriäisen numero. Tällä hetkellä on 8 pienpanimoa ilmoittautunut mukaan.

Sahtikisat järjestetään Ikaalisissa 5.8.2006. Merkkää aika jo kalenteriisi.

Kyselin tässä taannoin vuosikokouksen pitopaikkaa. Posion shamaani ehdotti, että mentäisiin sinne. Saattaa olla aika kaukana. Meiltä on matkaa sinne 700 km. Pitäisi olla jo viikon reissu. Osanottajamäärä olisi luultavasti aika vähäinen. Onko muita ehdotuksia? Mielellään kokouksen tulisi olla aika helposti saavutettavassa paikassa, että mahdollisimman moni tulisi sinne. Tänä vuonna olimme Nokian Edenissä. Jos haluamme jatkaa kylpyläteemaa, niin helmikuussa 2006 mainoksen mukaan aukeaa Aulangon Kylpylähotelli. Joutsassa olisi ehkä joku saunakylä tai siihen liittyvä paikka?? Onks´ tietoo?

Viikko sitten olin Elma-messuilla (Elävä maaseutu) Helsingissä niin kuin työn merkeissä. Tapasin puhelintuttavani E.O. Mansukosken siellä. Oli todella hauska tavata hänet, kun olin vaan ennestään jutellut puhelimesta hänen kanssaan. Häneltä opin uuden sanan: Sahtiturpa. Minun mielestäni tässä seurassa on aika monta sahtiturpaa. Tulimme myös siihen tulokseen, että sahti auttaa ihmisiä puhumaan ulkomaan elävien kieliä sujuvasti. .

Sitten yksi juttu ja tämä tarina on tosi. Meidän kylällä asusteli eräs naishenkilö, joka oli päättänyt mennä kirkkoon jouluna. Matkaa hän teki polkupyörällä, joten ei ollut helppo juttu ja ainakin 12 kilometrin pituinen suuntaansa. Kun hän avasi kirkon oven, hän ajatteli, että sai olla viimeinen kerta, koska vastaan löyhähti vain sahdin ja pierun haju. Tästä tapahtumasta on aikaa ainakin 30

vuotta. Kyllä tämä täti varmaan kuitenkin sen jälkeen kirkossa joskus kävi. Ehkäpä ei sahtipitäjän kirkossa.

No, meinasi tästä kirja tulla kuitenkin.

Lähetän Ahvenanmaan kuvia Marjokaisalle, että hän saa laittaa niitä sinne www.sahti.org - sivuillemme. Ihan heti, kunhan löydän ne. Mukulat aina tyhjentävät tuota kameraa jollekin levyille ja sitten ne ovat jossain. Tarvitsisi varmaan itse opetella sekin imurointi, mutta osaan imuroida vain meidän Philips-merkkisellä imurilla.

Jäsenmaksuasiaa: Kiitos, kiitos. Olette ihanan aktiivisesti maksaneet jäsenmaksujanne. Muutamalta vielä puuttuu, mutta lähetän heille erikseen muistutuksen. Aika menee nopsaan ja sitä luulee maksaneensa jäsenmaksun, mutta se olikin jo jokunen vuosi sitten. Ne, jotka saavat muistutuksen ja olette eri mieltä, niin soitelkaa. Saattaa olla, että minäkin voin tehdä virheitä.

Ai niin, vielä yksi juttu. Maatila- ja ravintolapanimon isäntä Ilkka Sipilä täytti 50-vuotta 31.10. Juhlat olivat mukavat ja meiltäkin oli sahtiseurasta delegaatioone onnittelemassa päivänsankaria. Onnea seuraavallekin 50 vuodelle!

Terveisin Sirpa
040 5961 921
sirpa@sahti.com